

Правила за оценка на клиентските активи при ИП „Ди Ви Инвест“ ЕАД

I. Общи положения

1. Тези правила уреждат условията и реда за оценка на клиентските активи при ИП „Ди Ви Инвест“ ЕАД (ИП, Дружеството) за целите на:

1.1. изчисляване на размера на дължимата от ИП „Ди Ви Инвест“ ЕАД годишна вноска към Фонда за компенсиране на инвеститорите;

1.2. определяне на размера на компенсацията, която Фондът за компенсиране на инвеститорите заплаща на клиентите на ИП „Ди Ви Инвест“ ЕАД в случаите по чл. 77б, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК).

1.3. изготвяне на отчети на клиентите на доверително управление на ИП „Ди Ви Инвест“ ЕАД

2. По реда на настоящите правила се оценяват финансовите инструменти и другите активи, които ИП „Ди Ви Инвест“ ЕАД държи, администрира или управлява за сметка на свои клиенти във връзка с предоставяните от него услуги по чл.6 , ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ), включително лихвите, дивидентите и други подобни плащания, с изключение на влоговете по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за гарантиране на влоговете в банките при инвестиционните посредници-банки.

3. В клиентските активи се включват и активите, по които има наложени тежести или които служат като обезпечение.

II. Последваща оценка на клиентските активи

1. Последващата оценка на ценни книжа и инструменти на паричния пазар, емитирани от Република България в страната, търгувани на места за търговия при активен пазар, се извършва:

а) По средноаритметична от цените „купува“ при затваряне на пазара за последния работен ден на месеца, за който се отнася оценката, обявени от не по-малко от двама първични дилъри на държавни ценни книжа.

б) В случай че не може да се приложи б. „а“, последващата оценка на тези инструменти се извършва по средноаритметична от цените „купува“ при затваряне на пазара, обявени от не по-малко от двама първични дилъри на държавни ценни книжа, за най-близкия ден от 60-дневния период, предхождащ деня на оценката.

в) При положение, че не може да се определи стойност по б. „а“ и „б“, ценните книжа и инструментите на паричния пазар, емитирани от Република България в страната се оценяват с нулева стойност.

г) В случай че цената, изчислена по б. „а“ и „б“, е чиста, тя се използва пряко за изчисляване на размера на дължимата годишна вноска към Фонда за компенсиране на инвеститорите. При условие че цената е брутна, тя се преобразува в нетна на основата на лихвените характеристики по периодичност и равнище на лихвените купони и след това се използва за преоценка. За целите на изготвяне на отчети на клиенти на доверително управление се използва брутна цена.

2. Последващата оценка на облигации, допуснати до или търгувани на места за търговия при активен пазар, се извършва:

а) По цена на затваряне или друг аналогичен показател, оповестяван публично от места за търговия към последния работен ден на месеца.

б) В случай че не може да се приложи б. „а“, последващата оценка на тези инструменти се извършва по цена на затваряне или друг аналогичен показател, оповестяван публично от места за търговия за най-близкия ден от 60-дневния период, предхождащ деня на оценката.

в) В случай че цената, изчислена по б. „а“ и „б“, е чиста, тя се използва пряко за изчисляване на размера на дължимата годишна вноска към Фонда за компенсиране на инвеститорите. При условие че цената е брутна, тя се преобразува в нетна на основата на лихвените характеристики по периодичност и равнище на лихвените купони и след това се използва за преоценка. За целите на изготвяне на отчети на клиенти на доверително управление се използва брутна цена.

2.1. При невъзможност да бъде приложена т. 2, при формиране на последващата оценка на облигации, допуснати до или търгувани на места за търговия при активен пазар, както и при определяне на стойността на облигации, които не се търгуват и/или не са допуснати до места за търговия при активен пазар, се прилага методът на дисконтираните бъдещи нетни парични потоци по формулата по-долу с норма на дисконтиране (r), която отразява основния лихвен процент на БНБ към края на предходната година, инфлационния индекс за предходната година, обявен от Националния статистически институт и добавка за кредитен риск:

$$P = \sum_{i=1}^N \frac{C/n}{(1+r/n)^{i-1+w}} + \frac{F}{(1+r/n)^{i-1+w}}$$

където:

P – цената на ценната книга;

F – главницата на ценната книга;

C – годишният купон на облигацията;

n – брой лихвени плащания за година;

N – общ брой на лихвените плащания;

r – процент на дисконтиране (равен на дохода до падежа);

i – пореден номер на лихвеното плащане;

$$w = \frac{\text{дни до следващото лихвено плащане}}{\text{общ брой дни между две лихвени плащания}}$$

2.2. В случай на преустановяване на начислението на лихвата от страна на оператор на мястото за търговия и при положение, че с облигацията не се сключват сделки през периода на спиране на лихвата, цената за оценка за целия период, през който е спряно начислението на лихвата, е равна на цената за оценка за деня, предхождащ деня на преустановяване на начисляването на лихва.

2.3. В случай на предсрочна изискуемост на облигационна емисия или настъпване на друго обстоятелство, при което методът по т. 2.1, не може да бъде приложен, облигациите се оценяват по нулева стойност.

3. Последващата оценка на акции и права, допуснати до или търгувани на места за търговия при активен пазар, се извършва:

а) По цена на затваряне или друг аналогичен показател, оповестяван публично от места за търговия за последния работен ден на месеца.

б) В случай че не може да се приложи б. „а“ – по цена на затваряне или друг аналогичен показател, оповестяван публично от места за търговия за най-близкия ден от 60-дневния период, предхождащ деня на оценката, за който има сключени сделки.

в) В случай че в предходния 60-дневен период е извършено увеличение на капитала или разделяне на акциите на емитента или е обявено изплащане на дивидент, цената по б. „б“ се коригира със съотношението на увеличение на капитала, съответно на разделяне на акциите или размера на дивидента, ако най-близкият ден през последния 60-дневен период преди датата на оценката, за който има сключени сделки, е преди деня, след който притежателите на акции нямат право да участват в увеличението на капитала, съответно деня на разделянето или деня, от който притежателите на акции нямат право на дивидент.

3.1. При невъзможност да се приложат методите за оценка на акции по т. 3, както и за акциите, които не са допуснати или не се търгуват на места за търговия при активен пазар, справедливата стойност се определя чрез прилагане на следните методи:

а) Метод на нетната балансова стойност - Стойността на една акция по този метод се определя, като активите съгласно последния публикуван финансов отчет, намалени със стойността на текущите и нетекущите пасиви, се разделят на броя на акциите, без обратно изкупените от дружеството. Ако така получената нетна балансова стойност е положителна, то тя се използва за преоценка. Ако нетната балансова стойност е отрицателна, акцията се оценява с нулева стойност.

б) Когато акции са били предмет на публично предлагане в Република България и не са допуснати до търговия на регулиран пазар, те се оценяват по цената на придобиване за периода от придобиването до публикуване на съответния финансов отчет на дружеството – емитент.

в) Акциите, които не са допуснати до търговия или са свалени от търговия на регулиран пазар и за които няма публикуван счетоводен баланс или последният публикуван счетоводен баланс е към дата две или повече от две календарни години назад спрямо датата на оценката или липсва друга необходима информация за оценката им в източниците на информация, се оценяват с нулева стойност.

г) Акциите на дружество, по партидата на което в Търговския регистър към Агенция по вписванията е вписано заличаване на търговеца, независимо дали заличаването на дружеството е поради приключила процедура по ликвидация или несъстоятелност, се изключват от оценката на клиентските активи.

3.2. Оценяването на акции и права, получени в резултат на корпоративни събития, се извършва, както следва:

3.2.1. При придобиване на (нови) акции от дадено дружество вследствие на увеличение на капитала със средства на дружеството се признава вземане от датата, от която притежателите на акции на дружеството нямат право на акции от увеличението на капитала – датата, след която сключени сделки с акциите не въздействат върху правото за придобиване на нови акции, до датата на регистриране на увеличението на капитала и вписването му в депозитарна институция.

а) Стойността на вземането е равна на произведението от броя нови акции и цената на една нова акция.

$$R = N_n \times P_n ,$$

където:

R – вземане;

N_n – брой нови акции;

P_n – цена на една нова акция.

б) Цената на една нова акция се получава, като последната цена на оценка на една „стара“ акция бъде разделена на сумата от броя нови акции, придобити срещу една „стара“ акция, и една „стара“ акция.

$$P_n = \frac{P_0}{(N_r + 1)},$$

където:

P_n – цена на една нова акция;

P₀ – последна цена на оценка на една „стара“ акция;

N_r – брой нови акции за една „стара“ акция.

в) От датата на вписване на новите акции в депозитарната институция до датата на въвеждане за търговия на регулиран пазар или друго място на търговия новите акции се признават по цена, изчислена по следната формула:

$$P_n = \frac{P_0}{(N_r + 1)},$$

където:

P_n – цена на една нова акция;

P_0 – последна цена на оценка на една „стара“ акция;

N_r – брой нови акции за една „стара“ акция.

г) След въвеждане на новите акции за търговия на съответното място на търговия, последващата им оценка се извършва съгласно т. 3.

3.2.2. При придобиване на (нови) акции от дадено дружество в резултат от разделянето на вече съществуващите акции (сплит) се признава вземане от датата, от която новите акции са вече отделени от съществуващите акции – датата, след която сключени сделки с акциите не въздействат върху правото за придобиване на новите акции, до датата на регистриране на новия брой акции в депозитарната институция.

а) Стойността на вземането е равно на произведението на броя нови акции и цената на една нова акция.

б) Цената на една нова акция се получава, като последната цена на оценка на една „стара“ акция бъде разделена на броя нови акции, придобити срещу една „стара“ акция.

$$R = N_n \times P_0 \times \frac{1}{N_r},$$

където:

R – вземане;

N_n – брой нови акции;

P_0 – последна цена на оценка на една „стара“ акция;

N_r – съотношение на сплита.

в) От датата на вписване на новите акции в депозитарната институция до датата на въвеждане за търговия на съответното място на търговия новите акции се признават по цена, изчислена по следната формула:

$$P = P_0 \times \frac{1}{N_r}$$

където:

P – цена на нова акция;

P0 – последна цена на оценка на една „стара“ акция;

Nr – съотношение на сплита.

г) След въвеждане на новите акции за търговия, последващата им оценка се извършва съгласно т. 3.

3.2.3. При придобиване на права от дадено дружество при увеличение на капитала чрез емисия акции се признава вземане (на права) от датата, от която притежателите на акции в дружеството нямат право да получат права за записване на акции от увеличението на капитала (датата, след която сключени сделки с акциите не въздействат върху правото за придобиване на права), до датата на регистриране на правата в депозитарната институция.

а) Стойността на вземането се изчислява на основата на следната формула:

$$R_r = N \times P_r$$

където:

Rr – вземане;

N – брой права;

Pr – цена на право.

б) Цената на правото се изчислява чрез следната формула:

$$P_r = P_l - \frac{P_l + P_i \times N_r}{N_r + 1}$$

където:

Pr – цена на право;

Pl – цена на последна оценка на акцията (преди отделянето на правата);

Pi – емисионна стойност на новите акции;

Nr – брой акции срещу едно право.

в) От датата на регистрация на правата в депозитарна институция, същите се признават по цена, изчислена по формулата по-горе.

3.2.4. При невъзможност да се приложат начините за оценка по т. 3. последващата оценка на права се извършва по цена, представляваща разликата между цената на съществуващите акции на дружеството, определена според изискванията на т. 3, съответно т. 3.1, и емисионната стойност на новите акции от увеличението на капитала, умножена по съотношението на броя акции срещу едно право.

3.2.5. От датата на записване на акциите в резултат на упражняване на правата до датата на регистриране на увеличението на капитала и вписването му в депозитарната институция записаните акции се отразяват като вземане, което се формира, като броят на записаните акции се умножи по сумата от стойността на едно право по последната оценка преди записването на акциите, разделена на броя акции срещу едно право, и емисионната стойност на една акция.

$$R = N_n \times \left(P_i + \frac{P_r}{N_r} \right),$$

където:

R – вземане;

N_n – брой записани акции;

P_i – емисионна стойност на акция;

P_r – стойност на едно право;

N_r – брой акции срещу едно право.

а) От датата на записване на акциите в резултат на упражняване на правата до датата на заплащане на емисионната им стойност възниква задължение към дружеството - емитент.

б) От датата на вписване на новите акции в депозитарната институция до датата на въвеждане за търговия на съответното място на търговия, новите акции се признават по цена, изчислена по следната формула:

$$P = P_i + \frac{P_r}{N_r}$$

където:

P – цена на акцията;

P_i – емисионна стойност на акция;

P_r – стойност на едно право;

N_r – брой акции срещу едно право.

в) След въвеждане на новите акции за търговия на съответното място на търговия, последващата им оценка се извършва съгласно т. 3.

3.2.6. В случай на неизползвани права за участие в увеличението на капитала на емитент и продажбата им на явен аукцион по реда чл. 112б от ЗППЦК, същите се отнасят като вземане, чиято стойност е равна на броя права, умножен по постигнатата среднопотеглена цена за продажба на правата на аукциона. Това вземане съществува до датата на реално постъпление на паричните средства от продажбата на правата на аукциона по разплащателна сметка на клиента. От последния ден за търговия на правата на регулиран пазар до датата на явния аукцион те се остойностяват по последна цена на оценка.

3.2.7. При придобиване на права от дадено дружество при емисия на варианти с базов актив бъдеща емисия от акции на дружеството се признава вземане (на права) от датата, от която притежателите на акции в дружеството нямат право да получат права за записване на варианти (датата, след която сключени сделки с акциите не въздействат върху правото за придобиване на права) до датата на регистриране на правата в депозитарната институция.

а) Стойността на вземането се изчислява на основата на следната формула:

$$R_r = N \times P_r ,$$

където:

R_r – вземането;

N – броят на правата;

P_r – цената на правото.

б) Цената на правото се изчислява чрез следната формула:

$$P_r = P_i - \frac{P_i + (P_i + P_w) \times N_r}{N_r + 1}$$

където:

P_r – цената на правото;

P_i – цената на последната оценка на акцията (преди отделянето на правата);

P_i - емисионната стойност на акциите от базовия актив (цената на упражняване на вариантите);

P_w - емисионната стойност на вариантите;

N_r – броят на вариантите срещу едно право.

в) От датата на регистрация на правата в депозитарната институция, същите се признават по цена, определена по посочената по-горе формула.

3.2.8. При невъзможност да се приложат начините за оценка по т. 3, последващата оценка на права при емисия на варианти се извършва по цена, представляваща разликата между цената на съществуващите акции на дружеството, определена според изискванията на т. 3, съответно т. 3.1, и сбора на емисионната стойност на акциите от базовия актив и емисионната стойност на вариантите, умножена по съотношението на броя на вариантите срещу едно право.

3.2.9. От датата на записване на вариантите в резултат на упражняване на правата до датата на регистриране на вариантите и вписването им в депозитарната институция записаните варианти се отразяват като вземане, което се формира, като броят на записаните варианти се умножи по сумата от стойността на едно право по последната оценка преди записването на вариантите, разделена на броя на вариантите срещу едно право, и емисионната стойност на един вариант.

$$R = N_n \times \left(P_w + \frac{P_r}{N_r} \right),$$

където:

R – вземането;

N_n – броят на записаните варианти;

P_w – емисионната стойност на един вариант;

P_r – стойността на едно право;

N_r – броят на вариантите срещу едно право.

а) От датата на записване на вариантите в резултат на упражняване на правата до датата на заплащане на емисионната им стойност възниква задължение към дружеството – емитент.

б) От датата на вписване на вариантите в депозитарната институция до датата на въвеждане за търговия на съответното място на търговия, вариантите се признават по цена, изчислена по следната формула:

$$P = P_w + \frac{P_r}{N_r},$$

където:

P – цената на варианта;

P_w – емисионната стойност на един вариант;

P_r – стойността на едно право;

N_r – броят варианти срещу едно право.

в) След въвеждане на вариантите за търговия на съответното място на търговия, последващата им оценка се извършва съгласно т. 3.

3.2.10. При придобиване на права, издадени във връзка с емисия конвертируеми облигации, оценката им се извършва по цена, представляваща разликата между цената на съществуващите акции на дружеството, определена съгласно т. 3, и емисионната стойност на конвертируемите облигации, умножена по съотношението на броя конвертируеми облигации в едно право и коригирано с конверсионния фактор чрез използване на следната формула:

$$P_r = P_l - \frac{P_l + P_i \times N_r}{N_r \times C + 1}$$

където:

P_r – цената на правото;

P_l – цената на последната оценка на акцията (преди отделянето на правата);

P_i – емисионната стойност на новите облигации;

N_r – броят на облигациите в едно право.

С – конверсионен фактор

а) От датата на записване на конвертируемите облигации в резултат на упражняване на правата до датата на регистриране на емисията конвертируеми облигации и вписването ѝ в депозитарната институция записаните конвертируеми облигации се отразяват като вземане, което се формира като броят на записаните конвертируеми облигации се умножи по сумата от стойността на едно право по последната оценка преди записването на конвертируемите облигации, разделена на броя конвертируеми облигации в едно право и емисионната стойност на една конвертируема облигация. От датата на записване на конвертируемите облигации, в резултат на упражняване на правата до датата на заплащане на емисионната им стойност възниква задължение на клиента към дружеството – емитент.

б) От датата на вписване на новите конвертируеми облигации в депозитарната институция до датата на въвеждане за търговия на съответното място за търговия, конвертируеми облигации се признават по цена, изчислена съгл. 2.1, като за конвертируемите облигации се начислява и лихва за всеки ден, съгласно проспекта на емисията, а след въвеждане за търговия на съответното място за търговия на конвертируеми облигации последващата им оценка се извършва съгласно методите за оценка на ценни книжа, допуснати до или търгувани на регулиран пазар или друго място за търговия.

3.2.11. Ако получената стойност съгласно описаните тук методи за оценка на права и варианти е отрицателна или не може да бъде определена, същите се оценяват с нулева стойност.

3.2.12. При взето от ОС на акционерите решение за разпределение на дивидент от дадено дружество, от първата дата за търговия на акциите на място на търговия при активен пазар, на която приобретателят на акциите няма право на дивидент, до датата на изплащане на дивидента (реално постъпление на паричните средства от дивидента по разплащателна сметка на клиента), сумата на нетния дивидент се отнася като вземане.

4. Последващата оценка на акции или дялове на колективни инвестиционни схеми, се извършва:

а) По обявената цена на обратно изкупуване за деня, за който се отнася оценката, а в случаите на последваща оценка за целите на т. 1.1 от настоящите Правила - по обявената цена на обратно изкупуване за последния работен ден на месеца.

б) Когато дяловете на колективните инвестиционни схеми не са достигнали минимално изискуемата нетна стойност на активите от 500 000 лв., за пазарна стойност се приема нетната стойност на активите на един дял.

в) В случаите на временно спиране на обратното изкупуване на дяловете на колективна инвестиционна схема последващата им оценка се извършва по метода на нетната балансова стойност съгласно т.3.1, б. “а”.

г) Когато не може да бъде определена стойност по б. „а“ - „в“, за целите на оценката се използва нулева стойност.

5. При последваща оценка на акции и дялове, издавани от борсово търгувани фондове и други борсово търгувани продукти (ETFs, ETNs и ETCs), включително дялове на колективни инвестиционни схеми по чл. 38, ал. 1, т. 5 от ЗДКИСДПКИ, при които съществуват ограничения за покупка и обратно изкупуване за определен клас инвеститори и/или определен размер на поръчката и в резултат на тези ограничения колективната инвестиционна схема не може да закупи акциите и дяловете директно от издателя и съответно да предяви за обратно изкупуване притежаваните от него дялове, тези финансови инструменти се оценяват:

а) По цена на затваряне на сключените с тях сделки на места за търговия при активен пазар, обявена чрез системата за търговия или в борсовия бюлетин за последния работен ден на месеца.

б) В случай че не може да се приложи б. „а“ – по цена на затваряне или друг аналогичен показател, оповестяван публично от местата за търговия за най-близкия ден през последния 60-дневен период, предхождащ деня на оценката.

в) При невъзможност да се приложи начинът на оценка по предходната буква „б“ за период по-дълъг от 60 дни, същите се оценяват по последната определена и обявена от съответния издател нетна стойност на активите на един дял/акция.

г) При невъзможност да се приложат б. „а“ – „в“, акциите и дяловете, издавани от борсово търгувани фондове и други борсово търгувани продукти (ETFs, ETNs и ETCs) се оценяват с нулева стойност.

6. Последващата оценка на деривативни финансови инструменти, допуснати до или търгувани на места за търговия при активен пазар, се извършва:

а) По цена на затваряне или друг аналогичен показател, оповестяван публично от места за търговия към последния работен ден на месеца.

б) В случай че не може да се приложи б. „а“ – по цена на затваряне или друг аналогичен показател, оповестяван публично от местата за търговия за най-близкия ден през последния 60-дневен период, предхождащ деня на оценката.

в) При невъзможност да се приложат б. „а“ и „б“, деривативните финансови инструменти се оценяват с нулева стойност.

7. Последващата оценка на компенсаторни инструменти, допуснати до или търгувани на места за търговия при активен пазар, се извършва:

а) По цена на затваряне или друг аналогичен показател, оповестяван публично от места за търговия към последния работен ден на месеца.

б) В случай че няма сключени сделки през този ден, последващата оценка се извършва по цена на затваряне на пазара за най-близкия ден през последния 60-дневен период, предхождащ деня на оценката.

в) Компенсаторни инструменти, за които не може да бъде определена цена съгласно б. „а“ и „б“, се оценяват с нулева стойност.

8. Банковите депозити, парите на каса, паричните средства по разплащателни сметки се оценяват към последния работен ден на месеца, както следва:

а) банковите депозити - по номиналната им стойност и полагащата се съгласно договора натрупана лихва;

б) парите на каса - по номинална стойност;

в) паричните средства по разплащателни сметки - по номинална стойност.

9. Последваща оценка на финансови инструменти, допуснати до или търгувани на повече от едно място на търговия при активен пазар, се извършва по цени, оповестявани публично от мястото за търговия, на което финансовият инструмент е първоначално закупен. Ако финансовият инструмент е закупен на повече от едно място на търговия при активен пазар, последващата оценка се извършва по цени, оповестявани публично от мястото за търговия, на което за същия ден е изтъргуван най-голям обем (брой) от съответния финансов инструмент.

10. Клиентските активи в чуждестранна валута се преизчисляват в левовата им равностойност по курса на Българската народна банка към последния работен ден на месеца, към който се изготвя оценката.

III. Източници на информация, въз основа на която се извършва оценката, както и условия и ред за получаването ѝ

При извършване на последваща оценка на активите се използват следните основни източници на информация:

1. Официални бюлетини на места за търговия, многостранни системи за търговия и систематични участници, БНБ и НСИ, оповестявани публично, включително и чрез официалните им интернет страници или по друг подходящ начин;

2. Котировки на банки - първични дилъри, получени след запитване, чрез електронна информационна и/или търговска система, или по друг подходящ начин;

3. Котировки, бюлетини и анализи на български и чуждестранни регулирани пазари, инвестиционни посредници, управляващи дружества, банки и рейтингови агенции, оповестявани публично, включително и чрез официалните им интернет страници, получени след запитване, или по друг подходящ начин;

4. Финансови отчети на емитентите - от Търговския регистър, официалните интернет страници на местата за търговия или по друг подходящ начин;
5. Проспекти за публично предлагане на ценни книжа- от официалните интернет страници на местата за търговия или по друг подходящ начин;
6. Регистър на публичните дружества на КФН;
7. Система за ценова информация „Reuters“;
8. Система за ценова информация „Bloomberg“.

IV. Условия и ред за съхраняване на данните и документите, получени или изготвени във връзка с извършване на оценката

ИП съхранява в продължение на 5 години цялата документация и информация, свързана с оценката на клиентските активи, на магнитен (електронен) и на хартиен носител по начин, който да осигурява запазването им на втори носител или възстановяването им в случай на загубване по технически причини.

V. Други разпоредби

За целите на настоящите Правила следните термини имат значението, както следва:

1. „Активен пазар” има значението, дадено му с МСФО 13: пазар, на който сделките за даден актив или пасив се извършват с достатъчна честота и обем, така че се осигурява непрекъсната ценова информация.

2. „Място на търговия” означава регулиран пазар, многостранна система за търговия (МСТ) или организирана система за търговия (ОСТ) съгласно чл. 4, т. 24 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС.

Настоящите Правила са приети с решение на Съвета на директорите по протокол от 14.05.2018 г. и отменят Правилата за оценка на клиентските активи от 27.06.2008 г. заедно с всички последващи изменения.

„Ди Ви Инвест” ЕАД